BESCHIKKING VAN DE COMMISSIE

van 8 juli 1999

betreffende de aanvraag van Spanje voor een overgangsregeling op grond van artikel 24 van Richtlijn 96/92/EG van het Europees Parlement en de Raad betreffende gemeenschappelijke regels voor de interne markt voor elektriciteit

(Kennisgeving geschied onder nummer C(1999) 1551/7)

(Slecht de tekst in de Spaanse taal is authentiek)

(1999/797/EG)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Richtlijn 96/92/EG van het Europees Parlement en de Raad van 19 december 1996 betreffende gemeenschappelijke regels voor de interne markt voor elektriciteit [1], en met name op artikel 24,

Na de lidstaten van de aanvraag van Spanje in kennis te hebben gesteld,

Overwegende hetgeen volgt:

I. DE FEITEN

1. *Procedure*

(1) Bij brief van 18 februari 1998 heeft het Spaanse ministerie van Industrie en Energie de Commissie kennis gegeven van een aanvraag voor een overgangsregeling op grond van artikel 24 van Richtlijn 96/92/EG. De aanvraag verwees naar de Spaanse wet 54/1997 van 27 november 1997 betreffende de elektriciteitssector, waarvan overeenkomstig artikel 27 van Richtlijn 96/92/EG bij brief van 20 januari kennis gegeven is, en met name naar twee bepalingen daarvan: 1. de bepalingen inzake de kosten van de invoering van concurrentie en 2. de bepalingen betreffende de netten van de eilanden en buiten het schiereiland.

(2) Op 2 juni 1998 bestudeerden de diensten van de Commissie de feiten ter plaatse in Madrid en spraken daar met het ministerie van Industrie en Energie en de Comisión Nacional del Sistema Eléctrico (CNSE, de nationale commissie voor het elektriciteitsnet).

(3) Bij brief van 16 oktober 1998 heeft het Spaanse ministerie van Industrie en Energie de Commissie aanvullende informatie verstrekt.

(4) Bij brief van 28 januari 1999 heeft de Spaanse regering de overgangsregeling die eerst op grond van artikel 24 van Richtlijn 96/92/EG was aangemeld, met enige wijzigingen aangemeld overeenkomstig artikel 88 van het Verdrag. Die kennisgeving wordt niet in deze beschikking behandeld; hiervoor loopt een parallelle procedure overeenkomstig artikel 88 van het EG-Verdrag.

2. *De Spaanse elektriciteitssector en de tenuitvoerlegging van Richtlijn 96/92/EG*

(5) Spanje heeft de richtlijn ten uitvoer gelegd met wet 54/1997, die op 1 januari 1998 in werking getreden is. Deze wet voorziet in gereguleerde toegang tot het net voor alle afnemers met een verbruik van meer dan 15 GWh per jaar. Dit komt overeen met ongeveer 30 % van het totale verbruik einde 1998 [2]. De wet en een op 1 januari 1999 in werking getreden wijziging daarop voorzien in een stapsgewijze verdere openstelling van de markt tot 100 % in 2007.

(6) Voorts heeft de Spaanse wet de rol van onafhankelijke netwerkbeheerder en van onafhankelijke marktonderneming ingevoerd, die juridisch en qua eigendom gescheiden zijn van andere elektriciteitsbedrijven (geen enkele aandeelhouder mag meer dan 10 % van deze entiteiten bezitten en de som van de aandeelhouders die actief zijn in de elektriciteitssector mag niet meer dan 40 % bedragen). Bij koninklijk besluit 2019/1997 is Red Eléctrica de España SA (REE) als netbeheerder en Compañía Operadora del Mercado Español de Electricidad SIA (OMEL) als marktonderneming aangewezen.

(7) De marktonderneming (OMEL) beheert de coördinatie van vraag en aanbod op een spotmarkt. Alle producenten van meer dan 50 MW zijn verplicht regelmatig aanbiedingen aan de spotmarkt te doen en mogen hun elektriciteit ook op basis van bilaterale overeenkomsten verkopen. Alle distributeurs, leveranciers en in aanmerking komende afnemers mogen als kopers op de spotmarkt optreden. In aanmerking komende afnemers hebben op dit moment dus drie mogelijkheden: 1. bij hun leverancier/distributeur blijven op basis van gereguleerde tarieven, 2. rechtstreeks op de spotmarkt kopen en 3. kopen

[1] PB L 27 van 30.1.1997, blz. 20.

[2] De richtlijn vereist een minimale openstelling van de markt van 26,48 % per 19 februari 1999.

op basis van een bilaterale overeenkomst met een specifieke producent of leverancier.

(8) De belangrijkste elektriciteitsproducenten, die ook distributie- en leveringsactiviteiten vervullen, zijn de Endesagroep, Iberdrola SA, Unión Eléctrica Fenosa SA en Hidroeléctrica del Cantábrico SA. Dit zijn allemaal particuliere bedrijven.

3. *De door de Spaanse regering aangemelde overgangsregelingen*

3.1. **Inleiding**

(9) Spanje heeft twee regelingen op grond van artikel 24 van Richtlijn 96/92/EG aangemeld:

1. *De „CTC-regeling"* (Costes de Transición a la Competencia, kosten van de overgang op concurrentie)

De CTC-regeling is vastgelegd in de zesde overgangsbepaling van de Spaanse wet 54/1997 zoals met ingang van 1 januari 1999 gewijzigd bij wet 50/1998 van 30 december 1998. Zij is gebaseerd op garanties die door de Spaanse staat aan alle elektriciteitscentrales zijn gegeven krachtens de koninklijke besluiten 40/1994 en 1538/1997, die de elektriciteitstarieven vóór de liberalisatie vaststelden. De regeling garandeerde kostendekking voor de in Spanje gebouwde elektriciteitscentrales via het elektriciteitstarief, voor elke centrale afzonderlijk berekend volgens gestandaardiseerde kostenberekeningsmethoden. De nieuwe wet 54/1997 tracht de elektriciteitsproducenten gedeeltelijk te compenseren voor het verschil in inkomsten tussen de vroeger gegarandeerde elektriciteitsprijs en de verwachte prijs op een geliberaliseerde markt; dit gebeurt met een overgangsregeling voor de kosten van de overgang op concurrentie (CTC).

2. *De netten van de eilanden en buiten het schiereiland*

Voor de exploitatie van deze aparte netten genieten de bedrijven Unelco (Canarische eilanden), GESA (Balearen) en Endesa (Ceuta en Melilla) tot 31 december 2000 specifieke uitzonderingen van de marktregels die gelden voor de elektriciteit op het vasteland. Deze uitzonderingen zijn vastgelegd in de vijftiende overgangsbepaling van wet 54/1997 en in wijzigingen daarop ingevolge de zeventiende aanvullende bepaling van wet 34/1998 van 7 oktober 1998 betreffende de sector koolwaterstoffen. Bovendien bepaalt wet 54/1997 dat de in vergelijking hogere kosten van elektriciteitsproductie en -distributie in deze geïsoleerde netten worden omgeslagen door een specifieke heffing op de elektriciteits- en transmissietarieven voor het vasteland.

3.2. **Bijzonderheden van de CTC-regeling**

(10) Doelstellingen

De CTC-regeling is bedoeld om de Spaanse elektriciteitsproducenten maximaal tien jaar lang compensatie te bieden voor de te verwachten daling in de elektriciteitsprijs op de groothandelsspotmarkt als gevolg van de invoering van concurrentie. Voor de berekening van de CTC-regeling is geraamd dat de elektriciteitsprijs zal dalen tot 6 ESP/kWh. De totale vooraf berekende maximumcompensatie is vastgesteld op 1 988 miljard ESP (ongeveer 12 miljard EUR). Het grootste deel hiervan, namelijk 1 693 miljard ESP oftewel 85 %, is bedoeld voor het opvangen van de inkomstenderving van elk van de elf producenten als gevolg van de prijsdaling door invoering van concurrentie. Een kleiner deel, namelijk 295 miljard ESP (15 %) dient ter dekking van een vaste premie van 1 ESP per kWh elektriciteit die uit kolen uit het eigen land is geproduceerd.

(11) Wijze van berekening

De kostenoverzichten zijn voor elke centrale afzonderlijk onafhankelijk bepaald in het kader van de vroegere tariefvaststelling. Uitgaande van deze kostenbasis is het gemiddelde jaarlijkse aantal exploitatie-uren per technologie bepaald. Vervolgens wordt de „technologiecompensatie" berekend als het gedisconteerde verschil tussen de standaardproductiekosten en de veronderstelde marktprijs van 6 ESP per kWh. Het gehanteerde discontopercentage is 5 %. Dit leverde een verschil van 2 508 miljard ESP op [3]. Dit bedrag is vervolgens met 32,5 % of 815 miljard ESP verminderd in verband met een mogelijke productiviteitsverhoging. Dit resulteerde in het al genoemde bedrag van 1 693 miljard ESP, waar de kolencompensatie van 295 miljard ESP bij opgeteld is. De gestrande kosten worden gecompenseerd door betalingen aan de eigenaars van de centrales, die op jaarbasis worden verricht.

(12) Wijze van compensatie

Ongeveer 50 % van de totale CTC-technologiecompensatie zal betaald worden aan de kernenergiesector, 31 % aan de conventionele thermische sector en 19 % aan de sector waterkracht. De vooraf berekende 1 988 miljard ESP is de maximale compensatie die wordt verstrekt. De feitelijke jaarlijkse compensatie wordt berekend op basis van de werkelijke ontwikkeling van de spotmarktprijzen. Als de marktprijs boven de veronderstelde 6 ESP per kWh blijft, zullen de compensatiebetalingen naar rato worden verlaagd. Daalt de marktprijs onder de veronderstelde 6 ESP per kWh, dan zal de jaarlijkse compensatie worden verhoogd, maar het totaalbedrag blijft hetzelfde.

[3] Opgemerkt wordt dat in de kennisgeving van 28 januari overeenkomstig artikel 88 van het Verdrag het oorspronkelijke verschil tussen de standaardproductiekosten en de aangenomen marktprijs 3 074 miljard ESP was, verminderd met 565 miljard ESP.

In dat geval zal de overgangsperiode korter duren dan de geplande tien jaar, namelijk wanneer de maximale compensatie bereikt is.

(13) Wijze van terugverdienen

De kosten van de CTC-regeling worden jaarlijks terugverdiend uit de gereguleerde elektriciteits- en transmissietarieven. De heffingen worden geïnd door de distributiebedrijven en overgemaakt aan de productiebedrijven onder toezicht van de regelgevende instantie (CNSE).

De wijze van compensatie en terugverdienen is door de wijziging op de wet betreffende de elektriciteitssector per 1 januari 1999 veranderd door invoering van een vaste tariefcomponent van 4,5% die gereserveerd wordt voor de compensatiebetalingen aan de elektriciteitsbedrijven. Aldus kunnen de ontvangende bedrijven later een bedrag van ongeveer 1 000 miljard ESP aan compensatiebetalingen effectiseren. Deze mogelijkheid is ingevoerd in ruil voor een verdere verlaging van de totale CTC-betalingen van ongeveer 250 miljard ESP. Het restant van ongeveer 320 miljard ESP zal gecompenseerd worden volgens de oorspronkelijke methode zoals hierboven beschreven. Deze wijziging is alleen van toepasing op het CTC-gedeelte en niet op de 295 miljard ESP die via de tarieven wordt terugverdiend ter compensatie van de premie van 1 ESP/kWh voor kolen uit eigen land.

3.3. **Bijzonderheden van de regeling voor de eilanden en buiten het schiereiland**

(14) De kennisgeving behelst geen verzoek om specifieke ontheffingen van Richtlijn 96/92/EG. De financiële steun waarmee de hogere elektriciteitskosten van deze geïsoleerde netten over het hele Spaanse net worden omgeslagen, wordt op soortgelijke wijze terugverdiend als hierboven voor de CTC-regeling is omschreven.

II. **RECHTSGRONDEN**

1. ***Artikel 24 van Richtlijn 96/92/EG***

(15) De Spaanse regering heeft kennis gegeven van een aanvraag op grond van artikel 24 van Richtlijn 96/92/EG. De kennisgeving bestaat uit twee delen, die apart moeten worden beoordeeld:

— een aanvraag voor een overgangsregeling in de zin van artikel 24, leden 1 en 2,

— een aanvraag voor ontheffingen voor kleine geïsoleerde netten in de zin van artikel 24, lid 3.

2. ***De CTC-regeling***

2.1. **De eisen van artikel 24, leden 1 en 2**

(16) Artikel 24, leden 1 en 2, van Richtlijn 96/92/EG luidt als volgt:

„1. De lidstaten waar de vóór de inwerkingtreding van deze richtlijn verleende vergunningen verplichtingen of garanties inzake werking inhouden die eventueel niet kunnen worden nagekomen vanwege de bepalingen van deze richtlijn, kunnen verzoeken in aanmerking te komen voor een overgangsregeling, die hun door de Commissie kan worden toegekend, waarbij onder andere de omvang van het betrokken net alsmede het niveau van koppeling van het net en de structuur van de elektriciteitsindustrie in aanmerking worden genomen. De Commissie stelt de lidstaten van dergelijke verzoeken in kennis alvorens een besluit te nemen, en houdt daarbij rekening met de eerbiediging van de vertrouwelijkheid. De besluiten worden in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen* bekendgemaakt.

2. De overgangsregeling is van beperkte duur en gebonden aan de datum waarop de in lid 1 bedoelde verplichtingen of garanties verstrijken. De overgangsregeling kan betrekking hebben op ontheffingen van de hoofdstukken IV, VI en VII van deze richtlijn. Aanvragen om een overgangsregeling moeten uiterlijk een jaar na de inwerkingtreding van deze richtlijn door de lidstaten aan de Commissie worden toegezonden.".

Artikel 24, leden 1 en 2, in het licht van het EG-Verdrag, vereist dientengevolge dat bij het in aanmerking nemen van een verzoek om een overgangsregeling de volgende elementen door de Commissie worden onderzocht.

(17) A. *Eisen betreffende de aard van de desbetreffende verplichtingen of garanties van werking:*

1. Het bestaan van een verplichting of garantie van werking moet bewezen worden.

2. De verplichting of garanties van werking moeten vóór 20 februari 1997 zijn aangegaan of gegeven.

3. Tussen de inwerkingtreding van de richtlijn en het niet kunnen naleven van de verplichting moet een causaal verband worden aangetoond.

(18) B. *Eisen betreffende de voorgestelde maatregelen om de desbetreffende doelstellingen te verwezenlijken:*

1. De maatregelen in het kader van de overgangsregeling moeten binnen de toepassingssfeer vallen van de ontheffingen van de hoofdstukken IV, VI en VII van Richtlijn 96/92/EG.

2. De overgangsregeling moet van beperkte duur zijn en gebonden zijn aan de datum waarop desbetreffende verplichtingen of garanties van werking verstrijken.

3. De overgangsregeling moet de minst beperkende maatregelen toepassen die redelijkerwijs nodig zijn voor het bereiken van de doelstellingen van de overgangsregeling, die zelf legitiem moeten zijn. Bij haar besluit over deze kwesties moet de Commissie onder andere rekening houden met de omvang van het betrokken net, het niveau van koppeling van het net en de structuur van de elektriciteitsindustrie.

2.2.3. *Beoordeling van de CTC-regeling*

(19) In het onderhavige geval betreffende de CTC-regeling is het niet nodig te bepalen of aan de eisen A.1, A.2, A.3 of B.2, B.3 is voldaan, aangezien deze maatregelen geen betrekking hebben op ontheffingen van de hoofdstukken IV, VI en VII van Richtlijn 96/92/EG en dus niet voldoen aan bovengenoemde eis B.1.

(20) Zoals hierboven werd vermeld, moet de door de lidstaat gekozen regeling voorzien in een afwijking van de eisen die in de hoofdstukken IV, VI of VII van Richtlijn 96/92/EG zijn vervat, teneinde een overgangsregeling in de zin van artikel 24 van die richtlijn te vormen.

(21) De maatregelen die worden overwogen, zijn gebaseerd op een pure compensatieregeling, dat wil zeggen, een door een lidstaat opgelegd stelsel van heffingen ter compensatie van gestrande kosten die uit de toepassing van Richtlijn 96/92/EG voortvloeien. In het onderhavige geval vereist de toepassing van dergelijke heffingen geen ontheffing van bovengenoemde hoofdstukken van de richtlijn, en kan dan ook niet worden beschouwd als een overgangsregeling in de zin van artikel 24 ervan.

(22) Het feit dat maatregelen zoals die welke in dit geval worden overwogen, tot zeer aanzienlijke verstoringen van de interne markt voor elektriciteit kunnen leiden, heeft geen invloed op deze conclusie. De Commissie erkent dat de betaling van dergelijke heffingen tot economische consequenties kan leiden die in grote lijnen overeenkomen met de consequenties van een gehele of gedeeltelijke ontheffing van enkele van de verplichtingen in de hoofdstukken IV, VI of VII van Richtlijn 96/92/EG. Dergelijke verstoringen vloeien echter uit de aard der zaak niet voort uit een specifieke ontheffing zoals die waarin de richtlijn voorziet. Het overmaken van een compensatiebetaling aan bepaalde elektriciteitsproducenten, gefinancierd door een door de verbruikers te betalen heffing, is dan ook een maatregel die niet rechtstreeks in de richtlijn wordt behandeld, maar een maatregel die op grond van de mededingingsregels, in het bijzonder artikel 87, lid 3, onder c), van het EG-Verdrag moet worden beoordeeld. In deze veronderstelling wordt ervan uitgegaan dat maatregelen met een gelijkwaardige economische uitwerking coherent worden behandeld, ongeacht de voor elk afzonderlijk geval relevante procedure.

(23) Desondanks echter, en hoewel de Spaanse regering in de kennisgeving van 18 februari 1998 zelf al betwijfelde of het nodig was om een overgangsregeling op grond van artikel 24 van Richtlijn 96/92/EG aan te vragen, met als motivering dat „hoewel de CTC overeenkomt met het beginsel van artikel 24, lid 1, die niet onder de toepassing van artikel 24, lid 2, valt aangezien de regeling geen ontheffing vereist van de hoofdstukken IV, VI of VII van de richtlijn", bracht de Spaanse regering in de bij brief van 16 oktober 1998 aan de Commissie verstrekte aanvullende informatie naar voren dat de Spaanse CTC-regeling wèl een afwijking van artikel 8 in hoofdstuk IV van de richtlijn zou zijn.

(24) Geredeneerd werd namelijk dat de Spaanse prijsregulering vóór de liberalisatie (koninklijk besluit 1583/1987) een garantie voor de werking en volledige afschrijving van elke afzonderlijke centrale is. Na liberalisering werkt de markt volgens een systeem van rangorde van prestatie overeenkomstig artikel 8 van Richtlijn 96/92/EG, waarbij de inschakeling van centrales tegen de in koninkrijk besluit 1583/1987 vastgelegde prijzen niet gegarandeerd is. In haar brief van 16 oktober 1998 concludeert de Spaanse regering dat als deze gestrande kosten (de CTC-regeling) er niet waren, de rangorde van prestatie zou verschillen van de rangorde die voortvloeit uit de werkelijke elektriciteitsmarkt met concurrentie.

(25) Met andere woorden, Spanje voert aan dat de invoering van de CTC-betalingen de ontvangers daarvan in staat stelt deze middelen te gebruiken om elektriciteit tegen lagere prijzen te verkopen dan bij het ontbreken van zo'n overgangsregeling het geval zou zijn. Dit zal weer leiden tot een verandering in de rangorde op basis van louter economische criteria, wat de basis is van de eis van artikel 8 van Richtlijn 96/92/EG.

(26) De compensatiebetalingen van de Spaanse CTC-regeling, zo wordt naar voren gebracht, stelt de centrale-exploitanten dus in een situatie alsof zij nog een gegarandeerde inschakeling hadden tegen prijzen waarmee zij hun kosten kunnen afschrijven en alsof artikel 8, lid 2, van Richtlijn 986/92/EG niet van toepassing was. Aldus kon Spanje dankzij de CTC-regeling kiezen voor een snelle openstelling van de markt en een gelijktijdige daling van de elektriciteitstarieven voor gebonden verbruikers, in plaats van een langzame openstelling van de markt die het resultaat had kunnen zijn als Spanje gekozen had voor ontheffing van hoofdstuk VII op grond van artikel 24 van de richtlijn.

(27) De Commissie is echter van mening dat een dergelijke compensatie, die bedoeld is om de gevolgen van de toepassing van de bepalingen van Richtlijn 96/92/EG uit economisch oogpunt voor beperkte tijd te „neutraliseren", niet beschouwd kan worden als een „afwijking" van de richtlijn in de zin van artikel 24. Het Spaanse sys-

teem, gebaseerd op een onafhankelijke marktonderneming en een transparante spotmarkt, geeft duidelijk uitvoering aan de eisen van artikel 8 van de richtlijn en is daarmee in overeenstemming. De CTC-regeling is geen specifieke afwijking van artikel 8. Hierbij speelt vooral de aard van de aangemelde maatregel een rol en niet zo zeer het ermee nagestreefde doel. Het overmaken van een compensatiebetaling aan bepaalde elektriciteitsproducenten, gefinancierd door een door de verbruikers te betalen heffing, is zoals al is opgemerkt uit de aard der zaak een maatregel die niet rechtstreeks in de richtlijn wordt behandeld, maar een maatregel die moet worden beoordeeld op grond van de mededingingsregels, in het bijzonder artikel 87, lid 3, onder c), van het EG-Verdrag.

(28) In het licht van de niet-toepasselijkheid van artikel 24 van Richtlijn 96/92/EG is het dan ook niet nodig bovengenoemde verdere eisen 2 en 3 te beoordelen.

3. *De regeling voor de netten op de eilanden en buiten het schiereiland*

3.1. De eisen van artikel 24, lid 3, van Richtlijn 96/92/EG

(29) Artikel 24, lid 3 van Richtlijn 96/92/EG luidt als volgt: „De lidstaten die na de inwerkingtreding van deze richtlijn kunnen aantonen dat er zich wezenlijke problemen voordoen voor de werking van hun kleine geïsoleerde netten, kunnen om ontheffingen van de desbetreffende bepalingen van de hoofdstukken IV, V, VI en VII vragen die de Commissie hun kan verlenen. De Commissie stelt de lidstaten van dergelijke verzoeken in kennis alvorens een besluit te nemen, en houdt daarbij rekening met de eerbiediging van de vertrouwelijkheid. De besluiten worden in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen* bekendgemaakt. Dit lid is ook van toepassing op Luxemburg.".

(30) Deze bepaling vereist dientengevolge dat bij het in aanmerking nemen van een verzoek om een overgangsregeling de volgende elementen door de Commissie worden onderzocht.

1. Artikel 24, lid 3, van Richtlijn 96/92/EG is in de regel alleen van toepassing op kleine geïsoleerde netten. Artikel 2, punt 23, van de richtlijn definieert een „klein geïsoleerd net" als ieder net dat in het jaar 1996 minder dan 2 500 GWh verbruikte en voor minder dan 5 % van zijn jaarverbruik aan andere netten gekoppeld is.

2. De lidstaten moeten na de inwerkingtreding aantonen dat er zich wezenlijke problemen voordoen voor de werking van hun kleine geïsoleerde netten.

3. De maatregelen moeten afwijkingen inhouden van de hoofdstukken IV, V, VI en VII van de richtlijn.

4. Bij haar beslissing over elke aanvraag toetst de Commissie die aan het evenredigheidsbeginsel, wat inhoudt dat de voorgestelde aanpak het minst beperkend voor de handel en concurrentie dient te zijn als redelijkerwijs nodig is voor het bereiken van de doelstellingen, die zelf legitiem moeten zijn.

3.2. Beoordeling van de Spaanse kennisgeving

(31) Evenals bij de beoordeling van de CTC-regeling hierboven is het voor de regeling voor de netten van de eilanden en buiten het schiereiland niet nodig te bepalen of aan eisen 1, 2 en 4 is voldaan, aangezien deze maatregelen geen afwijkingen inhouden van de hoofdstukken IV, VI en VII van Richtlijn 96/92/EG en dus niet voldoen aan bovengenoemde eis 3.

(32) De Spaanse kennisgeving zelf behelst geen verzoek om specifieke ontheffingen van de richtlijn. Aangezien de regeling voor de netten van de eilanden en buiten het schiereiland financiële ondersteuning van deze netten inhoudt die wordt terugverdiend door een heffing op het elektriciteitsverbruik, zijn de bovenstaande argumenten van overeenkomstige toepassing. Derhalve moet een dergelijke regeling worden beoordeeld op grond van de regels inzake staatssteun, in het bijzonder artikel 87, lid 3, onder c), van het EG-Verdrag. In deze veronderstelling wordt er, zoals al bij punt 2.2.3 is vermeld, van uitgegaan dat maatregelen met een gelijkwaardige economische uitwerking coherent worden behandeld, ongeacht de in elk afzonderlijk geval relevante procedure.

(33) Mocht in de toekomst een ontheffing op grond van artikel 24, lid 3, van Richtlijn 96/92/EG nodig zijn om inbreuk op de hoofdstukken IV, V, VI of VII van die richtlijn in verband met specifieke regels voor de elektriciteitsnetten van de eilanden en buiten het schiereiland te vermijden, dan kan de Spaanse regering daar altijd nog een aanvraag voor indienen, aangezien de termijn voor de toepassing van artikel 24, lid 2, niet van toepassing is op lid 3 van dat artikel.

4. Conclusie

(34) De aanvraag van Spanje op grond van artikel 24 van Richtlijn 96/92/EG omvat twee punten:

Ten eerste de CTC-regeling, die op grond van artikel 24, leden 1 en 2, van de richtlijn is beoordeeld; ten tweede de regeling voor de netten van de eilanden en buiten het schiereiland, die op grond van artikel 24, lid 3, van de richtlijn is beoordeeld.

(35) De Commissie concludeert dat in beide gevallen een overgangsregeling op grond van artikel 24 niet kan worden goedgekeurd en ook niet nodig is, aangezien de gekozen

maatregelen geen afwijking van de hoofdstukken IV, V (alleen wat artikel 24, lid 3, betreft), VI en VII van de richtlijn inhouden.

(36) Ten slotte is onderkend dat zowel de CTC-regeling als de regeling voor de netten van de eilanden en buiten het schiereiland de overmaking van compensatiebetalingen aan bepaalde elektriciteitsproducenten inhouden, gefinancierd door een door de verbruikers te betalen heffing. Dergelijke maatregelen worden niet rechtstreeks door de richtlijn behandeld, maar moeten worden beoordeeld op grond van de regels inzake staatssteun, in het bijzonder artikel 87, lid 3, onder c), van het EG-Verdrag,

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING GEGEVEN:

Artikel 1

Deze beschikking betreft de aanvraag van Spanje voor een overgangsregeling op grond van artikel 24 van Richtlijn 96/92/EG die op 18 februari 1998 bij de Commissie is aangemeld. Deze kennisgeving betreft:

a) de „Costes de Transición a la Competencia", omschreven in de zesde overgangsbepaling van wet 54/1997 van 27 november 1997 betreffende de elektriciteitssector;

b) de „Sistemas insulares y extrapeninsulares", omschreven in de vijftiende overgangsbepaling van wet 54/1997 van 27 november 1997 betreffende de elektriciteitssector.

Artikel 2

De overgangsregeling betreffende de in de zesde overgangsbepaling van wet 54/1997 betreffende de elektriciteitssector omschreven „Costes de Transición a la Competencia" behelst geen maatregelen die afwijkingen van de hoofdstukken IV, VI of VII van Richtlijn 96/92/EG, zoals gedefinieerd in artikel 24, lid 2, van die richtlijn, zouden vormen. Artikel 24 van Richtlijn 96/92/EG is dan ook op dit onderdeel van de door de Spaanse regering aangemelde overgangsregeling niet van toepassing.

Artikel 3

De door de Spaanse regering aangemelde overgangsregeling betreffende de „Sistemas insulares y extrapeninsulares" behelst geen maatregelen die afwijkingen van de hoofdstukken IV, V, VI of VII van Richtlijn 96/92/EG, zoals gedefinieerd in artikel 24, lid 3, van die richtlijn, zouden vormen. Artikel 24 van Richtlijn 96/92/EG is dan ook op dit onderdeel van de door de Spaanse regering aangemelde overgangsregeling niet van toepassing.

Artikel 4

Deze beschikking is gericht tot het Koninkrijk Spanje.

Gedaan te Brussel, 8 juli 1999.

Voor de Commissie
Christos PAPOUTSIS
Lid van de Commissie